

værgeraadets Virksomhed er jo den at være Appellinstans med Hensyn til Værgeraads Beslutninger i Henseende til at tage Børn bort fra Forældrene. For at alle fornødne Hensyn kunne blive afvejede og de Beviser, der i hvert enkelt Tilfælde foreligge, kunne blive behørigt overvejede og tagne i Betragtning paa alle Maader, er det netop nødvendigt, at der sidder dygtige Jurister i Overværgeraadet. Jeg skal minde om, at det var paa Tale under Forhandlingerne om Børneloven, at Afgørelserne af Værgeraadene paa dette Punkt skulde kunne indankes for Højesteret. Deri var der jo den klareste Erkendelse af, at det netop var nødvendigt, at der fandtes juridisk Viden i Overværgeraadet. Dette at antage Folk til Forstandere for Opdragelsesanstalter og Børnehjem tror jeg dog er noget, hvor i og for sig Kendskab til Skolevæsen vil være tilstrækkelig repræsenteret gennem det tredje Medlem i Overværgeraadet. Der er ikke større Ben i det, end at almindelige fornuftige Folk, der have en betydelig Livserfaring, kunne finde ud deraf. Derimod den anden Side af Sagen, denne Ting at skulle afgøre, om Børnene med Rette eller Urette ere blevne tagne bort fra deres Forældre, er en Ting, der griber i højeste Grad ind i en Mængde Menneskers dybeste og stærkeste Følelser, og det er efter min Mening ganske nødvendigt at sørge for, at denne Side af Sagen kan blive behørigt og omhyggeligt varetaget i Overværgeraadet. Det ærede Medlem klagede meget over Brun, og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) udtalte, at efter de Oplysninger, der vare fremkomne fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds, var Brun ganske ukvalificeret til at være Overinspektør for Børnevæsenet. Ja, hvis man vil bedømme en Mand efter de Oplysninger, der fremkomme fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds, vil det gaa alle dem ilde, som han kaster sin Vrede og sit Mishag paa. Men naar man ved — og det vide vi dog alle —, at Assessor Brun gennem en meget lang Række af Aar har udøvet en ganske uegennyttig og betydelig Virksomhed som Formand for Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse og derigennem har lagt for Dagen stor Kærlighed til Børnene og til denne Sag, skal der virkelig mere til end nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds for at diskvalificere Hr. Brun.

Jeg skal i øvrigt henlede Opmærksomheden paa en lille, men ganske betegnende Oplysning, der findes i Forhørene Pag. 125.

Der er Fru Bransholms Niece Xenia Frydensberg til Forklaring, det er en af de Vidneforklaringer, det ærede Medlem har paaberaabt sig, og det er jo ogsaa rigtigt, at Xenia Frydensberg aabenbart er meget kritisk og ret uvenlig stemt overfor Fru Bransholm. Hun har været paa Fru Bransholms Opdragelsesanstalt 2 Gange, den ene Gang, medens den var i Struer, den anden Gang, efter at den var flyttet til Handbjerg. Dette Vidne siger Pag. 125 i den trykte Bog: „I 1906 har Komparentinden tilbragt $\frac{3}{4}$ Aar paa „Hebron“, hun har fra sit Ophold det Indtryk, at Børnene nu blive behandlede adskilligt mildere, end de bleve i Struer; Kosten var tilstrækkelig, og Fru Bransholm var ikke saa tilbøjelig til at slaa, som Komparentinden havde Indtryk af, da hun var i Struer. Hun syntes i det hele taget ikke, at den Behandling, Børnene fik, den Gang hun var paa „Hebron“, kan give Anledning til berettiget Klage“. Jeg skulde tro, at dette lille Vidnesbyrd netop peger hen paa, hvilken Betydning Børnelovens Ikrafttræden og den Maade, hvorpaa Overinspektør Brun har varetaget sit Embede, har haft, og at den netop har virket i den Retning, vi alle ønskede, at Forholdene skulde blive bedre omkring paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter.

Selvfølgelig kan der altid være noget at kritisere og noget at rette. Det er jo rigtigt, som jeg allerede har sagt i Lørdags, at ved en Lejlighed som denne bør man tage under Overvejelse, om der mulig ved Børnelovens Vedtagelse kunde være begaaet Fejl, som kunde trænge til at rettes. Men ganske forbløffende synes jeg, det virker, naar det ærede Medlem Sp. 2792 udtaler, at man skal komme bort fra dette med de store Opdragelsesanstalter, og at de Penge, der nu udgives f. Eks. paa Vejstrup, som er beregnet til 4—500 Kr. for hvert Barn om Aaret, skulle ofres paa Børnenes Anbringelse i private Familier, saa tror det ærede Medlem, at det vil blive bedre. Det er ganske forbløffende at læse dette, naar man erindrer, at da vi havde Børneloven til Behandling, kunde det ærede Medlem ikke hurtigt nok faa store Statsopdragelsesanstalter nok. Det var jo noget af det, som det ærede Medlem netop den Gang ivrede saa stærkt for, saa underligt er det rigtignok, at det ærede Medlem vil bebrejde mig Luner, naar Forholdet i denne Sag er det, at det ærede Medlem, efter at han for nogle faa Aar siden har kæmpet og arbejdet for, at Staten hurtigst mulig skulde oprette nogle store Opdragel-